

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Bortfald af lempelse af amtskommunal grundskyld m.v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 166) findes i tidenden sp. 4608, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1055).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

A. Chr. Andersen: Ved den tidligere behandling af amtsskatterne har jeg understreget som venstres principielle synspunkt, at amtsgrundskylden skal bortfalde helt for produktionsjord, og at vi i øvrigt ønsker en grænse for amtsgrundskyld på 15 promille, dvs. en nedsættelse på 5 promille i forhold til den nuværende grænse efter 15. alm. vurdering.

Uanset disse principielle synspunkter har vi erklæret os villige til en forhandling, men regeringen har ikke været til at rokke. Mit parti kan derfor som tidligere meddelt ikke medvirke til denne lovgivning, og vi vil stemme imod her ved tredje behandling. Vi mener, at man ved at belægge produktionsjorden, der for landbrug, gartneri m.v. er et produktionsmiddel, med skat, diskriminerer disse erhverv i forhold til de øvrige. Hertil kommer, at denne beskatning vil vende den tunge ende nedad, dvs. ramme de mindste indtægter og hermed vel også de mindste brug.

Det forekommer os, at man fra regeringens side har endog meget travlt med at forhindre, at landbrugets indtjeningsmuligheder kommer på højde med andre erhvervs. Landbruget har et stort efterslæb. Dette venter man vel ikke at få dækket, men det må dog i det mindste være rimeligt, at vi får en ligestilling i dagens situation.

Der skulle således ikke være grund til at ændre i den eksisterende lovgivning, selv om man ikke vil følge venstres principielle indstilling. Efter den eksisterende lov vil der som bekendt blive tale om fuld beskatning, hvis landbrugets forrentningsprocent kommer op over $4\frac{1}{2}$, og det skulle vel ikke være en urimelig forrentning efter vor indtræden i EF. Kan man heller ikke følge dette princip, kunne man dog i det mindste have gennem-

ført det af landbrugets organisationer foreslåede, som går ud på, at amtsbeskatning af jorden først skal finde sted, når den samlede landbrugsfamilies arbejdsfortjeneste passerer 80 pct. af en faglært arbejders. Det er efter vor opfattelse et beskødet ønske.

Vi må endelig beklage, at man ikke har tilendebragt forhandlingerne med landbruget om de kommende støtteordninger, herunder den kompensation som regeringen vil give for den særbeskatning, der i det første finansår vil andrage ca. 250 mill. kr. og, når 15. alm. vurdering får virkning næste år, ca. 375 mill. kr. årlig. Det forlyder, at det er langt mindre beløb, regeringen tilbyder.

Mit parti kan altså ikke medvirke til lovforslaget, og vi vil stemme imod.

Gunnar Jensen: Som jeg udtalte ved første behandling, har det radikale venstre principielt intet imod, at landbrugerne som alle andre jordejere under normale forhold må betale grundskatter. Jeg nævnte også, at vi ikke mener, at landbruget har normale forhold, før overgangsperioden til EF er forbi om 5 år. Derfor gjorde vi vores stillingtagen afhængig af, om vi kunne forhandle os frem til en aftrapningsordning eller en anden ordning, vi kunne tænkes at gå ind for. Denne anden ordning kunne f.eks. være en ordning aftalt med landbrugets organisationer.

Vi ventede på, at der skulle komme et resultat frem efter de forhandlinger, som vi véd landbrugsministeren i den mellemliggende tid har ført med de nævnte organisationer. Der er imidlertid ikke tilgæet udvalget nogle resultater fra disse organisationsforhandlinger, lige så lidt som regeringen har villet indlade sig på drøftelser af en aftrapning over 5 år. På dette grundlag kan det radikale venstre ikke stemme for landbrugsministerens forslag om ophævelse af statens tilskud til landbrugets amtsskatter med øjeblikkelig virkning, og vi vil undlade at stemme for forslaget her ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 79 stemmer mod 51; 21 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om teknologisk service.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 151) findes i tidenden sp. 4613).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling,

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 151 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om statens tekniske prøvenævn.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 143) findes i tidenden sp. 4623).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 151 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om anlæg og drift af en tunnelbane i Københavns kommune [af Skovmand m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 195) findes i tillæg A. sp. 5641, fremsættelsen i tidenden sp. 3508).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Vi har tidligere i folketinget haft en drøftelse af indholdet af det radikale lovforslag, idet jeg under behandlingen af de store trafikinvesteringer — det var Storebæltsinvesteringen og Saltholmsinvesteringen — udtrykkelig tilkendegav, at der resterede en tredje gruppe af investeringer, nemlig de store anlægsinvesteringer i hovedstadsområdet. Dertil kommer, hvilket var de radikale bekendt, at jeg havde anmodet DSB om at nedsætte et arbejdsudvalg, der skulle afgive en særlig rapport over hovedstadsrådets kollektive trafikudbygning, og denne rapport vil foreligge her i forårsmånederne. Den foreligger endnu ikke. Jeg synes derfor, at det er en smule tidligt at tage stilling til det radikale forslag, således som det foreligger her, så meget mere som det ikke omfatter andre tvivlsspørgsmål om kollektiv transport i hovedstadsområdet — jeg tænker her ikke mindst på Lundtoftebanen efter lovgivning fra 1961.

Jeg synes, vi skal afvente nærtrafikrapporten fra DSB og afvente det lovgivningsinitiativ, som er blevet bebudet af undertegnede allerede sidst i januar måned, og som vil fremkomme til efteråret 1973, inden vi tager stilling til det radikale lovforslag.

Knud Damgaard: Hvis man var ondskabsfuld, kunne man nok finde anledning til at sige, at det radikale venstre med sine forskellige forslag om Københavns trafikforhold er ved at fratage hovedstaden mulighed for trafikalt at overleve. Begrundelsen for denne påstand er den inkonsekvens, der ligger i med korte mellemrum at fremsætte forslag, der vender sig imod en planlagt indføring af den individuelle trafik — jeg tænker på Lyngbyvejen — under henvisning til, at der må satses kraftigere på den kollektive trafik, og derefter fremsætte forslag til lov om ophævelse af anlæg af en tunnelbane i København, altså et kollektivt trafikprincip, som i en række andre storbyer betragtes som noget rigtigt.

Nu kan det naturligvis ikke falde en sagtmodig sjæl som mig ind at være ondskabsfuld, så jeg skal nok lade være med at drage den konsekvens. Jeg har derfor eftersøgt andre rimelige be væggrunde til, at dette lovforslag fremsættes på nuværende tidspunkt. Det er bare ikke lykkedes mig. Det